

23 stycznia 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *GOH 6 19/02*

Nr 2822.

Kl. ~~83~~ a 19.

S-té A-me d'Horlogerie et Bijouterie de Genève
(Genewa, Szwajcaria).

83 a 19/02

Mechanizm do nakręcania i przestawiania skazówek w zegarkach.

Zgłoszono 22 marca 1921 r.

Udzielono 9 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 19 września 1919 r. (Szwajcaria).

Wynalazek dotyczy mechanizmu do nakręcania i przestawiania skazówek, w którym podwójne, osadzone na osi do nakręcania kółko zębate łączy się bądź to ze stożkową przekładnią do nakręcania, bądź też z przekładnią do przestawiania skazówek. Zależy to od tego, czy wymieniona oś naciska się, czy też ją ciągnie. Mechanizm wyróżnia się tem, że dźwignia umieszczona na stronie zewnętrznej płytki dolnej, połączona jest mechanicznie z drążkiem, osadzonym na wewnętrznej stronie płytki i naciskanym sprężyną. Łącznikiem jest ogniwo, poruszające się w wykroju płytki i współdziałające z końcem ramienia dźwigni, częściowo płaskim i pochylonym, w celu łączenia przesuwającego się wzdłuż osi kółka zębatego podwójnego z przekładnią do przestawiania skazówek, częściowo

zaś wyciętym, w celu ustalenia mechanizmu w nadanej pozycji. Mechanizm nadaje się przede wszystkim do zegarków ze skazówkami systemu Roskopfa.

Fig. 1 wyobraża odwrotną stronę tarczy godzinowej z mechanizmem według wynalazku, przedstawionym linjami pełnymi w pozycji do nakręcania i linjami przerywanymi w pozycji do nastawiania skazówek. Fig. 2 wskazuje przekrój wzdłuż linii A—B, prostopadłej do osi nakręcania. Fig. 3 — przekrój wzdłuż linii łamanej F—F na fig. 1. Fig. 4 i 5 przedstawiają szczegóły dźwigni, względnie sprężyny. Fig. 6 przedstawia odmienną konstrukcję ze sprężyną i drążkiem. Fig. 7 wskazuje drążek według fig. 6. Fig. 8 przedstawia widok od tyłu dolnej płytki zegarka z mechanizmem odmienniej konstrukcji. Fig. 9 — przekrój pod prostym

do osi nakręcania kątem wzdłuż linii A-B na fig. 8. Fig. 10 i 11 wskazują szczegóły dźwigni, względnie drążka.

Mechanizm według fig. 1 — 5 znajduje się na dolnej płytce *g*, normalnej wielkości dla zegarków systemu Roskopf. Płytkę posiada podłużny otwór g^1 ; i normalne zagłębienie *h*, mieszczące dźwignię *i*, obracającą się na czopie *j*, zmocowanym pomiędzy płytkami *g* i *t*. Ramiona dźwigni ustawione są pod kątem prostym. Koniec i^1 ramienia posiada zwykle urządzenia, za pomocą których sięga do wnętrza w osi do nakręcania; koniec i^2 drugiego ramienia dźwigni jest częściowo płaski i pochylony, częściowo zaś wycięty. Płaska część końca działa na sztyft *l*, przesuwany się w podłużnym otworze g^1 , i przymocowany do sprężyny *k*, umieszczonej pod płytką *g*, do której jest przymocowany jednym końcem, wolny zaś koniec sprężyny tworzy grot, który przenika w szczelinę kółka zębatego podwójnego *o*, przesuwanego się wzdłuż swej osi. Płaska część i^2 końca dźwigni służy do obniżania grotu; sztyft *l* przesuwa się przytem nadół i powoduje łączenie się podwójnego kółka zębatego na osi do nakręcania zegarka z kółkiem *q* przekładni do przestawiania skazówek. Wycięcie i^3 unieruchamia natomiast sztyft *l*, a więc i grot w pozycji właściwej do przestawiania skazówek, hamując sprężynę *k*. Części do nakręcania zegarka stanowią: *n* — mostek, *p* — przekładnia, *r* — środkowa okragła wnęką na odwrotnej stronie płytki *g*, *j*, *s* — czopy i *t* — płytka górna.

Odmiana mechanizmu według fig. 6 i 7 posiada niezależny od sprężyny *y* drążek *k*. Oś obrotu drążka pod dolną płytką *g* tworzy śrubka, wkręcona w jeden z czopów zegarka. Drążek posiada palec *k*, zakończony grotem, przenikającym w szczelinę kółka zębatego podwójnego *o* oraz sztyft *l*, ślizgający się w podłużnym wykroju g^1 płytki *g* zgóry nadół (pod działaniem dźwigni) oraz zdołu do góry (pod działaniem sprężyny *y*).

W następnej odmianie według fig. 8 do 11 sztyft *l* jest osadzony na dźwigni *i*. Drążek *k* jest niezależny od sprężyny *y* i obraca się na wkręcanej w czop *s* śrubce.

Oprócz zwykłego, zakończonego grotem palca k^1 , drążek posiada w tym wypadku dwa okragłe wykroje k_2 i k_3 , zatrzaszkujące się na sztyfcie *l*. Na występ k_4 drążka ciśnię przytem sprężyna *y*.

Ogniwo, unieruchamiające mechanizm w pozycji, odpowiedniej do przestawiania skazówek zegarka, może być rozmaitych konstrukcji. Zamiast okragłych można stosować wykroje kanciaste, można również nadać pochyłej części dźwigni formę, ograniczoną prostymi pod rozwartym kątem liniami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Mechanizm do nakręcania i przestawiania skazówek w zegarkach z narządem dźwigniowym, który przestawia przesuwaną się wzdłuż osi do nakręcania kółko zębate podwójne w celu złączenia z przekładnią stożkową do nakręcania, albo z przekładnią do przestawiania skazówek w zależności od naciskania lub ciągnięcia osi, znamienny tem, że dźwignia (*i*), umieszczona na stronie zewnętrznej płytki dolnej (*g*), połączona jest mechanicznie z osadzonym na stronie wewnętrznej płytki i naciskany sprężyną drążkiem (*k*) za pomocą ogniwa (*l*), poruszającego się w wykroju płytki i współdziałającego z końcem dźwigni częściowo płaskim (i^2), częściowo wykrojonym (i^3), przyczem część (i^2) sprzęga kółko zębate (*o*) z przekładnią (*q*) do przestawiania skazówek, podczas gdy część (i^3) unieruchamia mechanizm w nadanej pozycji.

2. Mechanizm według zastrz. 1, znamienny tem, że drążek (*k*) jest jednocześnie płaską sprężyną.

S-té A-me d'Horlogerie et
Bijouterie de Genève.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

